

ফেৰেংগাদাও

ଝେବେଂଗାଦାଓ

ସେମିନୀ ଚୌଧୁରୀ

ଚକ୍ର ପ୍ରକାଶ
ଫି : ଓବାହାଜି

PHERENGADAO :

A novel where few episodes of the life of Kalaguru Bishnu Prasad Rabha are incorporated, written by Medini Chaudhury and Published by Rajendra Mohan Sarma, Chandra Prakash, Tihu . Guwahati, Assam

Price: Rupees Eighty Five Only.

প্রকাশক

শ্রীবাজেন্দ্র মোহন শৰ্মা

চন্দ্র প্রকাশ

টিহু: গুৱাহাটী

মূল্য :- ৮৫.০০ টকা

প্রথম প্রকাশ :

১৯৮২, এপ্রিল

দ্বিতীয় প্রকাশ

জানুৱাৰী, ১৯৮৭

তৃতীয় প্রকাশ :

জানুৱাৰী, ১৯৯৩

প্রচ্ছদপট : হৰকুমাৰ ডেকা

মুদ্রণ :

বিহু এণ্ডাৰ আইচ্

৯, এ্যাৰ্টনিবাগান জেন

কলিকতা-১

মোৰ কথা

প্ৰথমেই খোকোতা লগাব কথা কিতাপখনৰ নামটো
লৈ। কিতাপখন লেখিবলৈ লওতে নামটোৰ কথা
ভৰাই নাছিলোঁ। প্ৰথম দুটামান অধ্যায় শেষ কৰি
উত্তৰ কায়কূপ আৰু গোৱালপাৰাৰ কেতবোৰ ঠাইলৈ
বুলি ওলাইছিলোঁ। টিফ্‌ নীষেনীত জয়েন হাটৰ আৰু
বড়ি বৰ্দিয়াবীক লগ ৰখিবলৈ গলোঁ। যিগৰাকী
অলোক সাযাঙ্গ ‘বহাৰিলখী আশ্চাৰ গৰাকী’ শিল্পীৰ
জীৱনৰ কেতবোৰ ঘটনাৰ আশ্ৰয় লৈ উপজ্ঞানখন
লেখিবলৈ গৈছিলোঁ, এই ভগবাকীৰাক্তি ভেখোভৰ সংগ্ৰামী
জীৱনৰ বিভিন্ন ঘটনাত অভিভূত আছিল। বৰ্দিয়াবীয়েই
পোন প্ৰথমে কৈছিল নামটোৰ কথা। কিমবে সংগ্ৰামী
বুক-মুৱতীয়ে যবন আৰু জাহাৰ্ফ “লী গৰাকীৰ নাম
থৈছিল “কেবেংগাৱাও অংকো” বুলি। কেবেংগাৱাও
মানে কে’ছ চৰাই। এই বিধ চৰায়ে ওখ গছৰ ডালত
বহে আৰু হ্ৰস্ব স্বৰীয়া মাতেৰে পুৰা বলকাট দিয়াৰ
আশেতেই গুই থকা মাজলক দিনটোৰ বাবে সচেতন

কবি ভোলে। পিচে কিতাপখনত হয়তো সেই মহান
শিল্পীজনাব এই পোছাকী নম্বটো লোৱাই সাব হ'ল।
যোৰ অক্ষয়ভাৰ বাবেই বিদৰে লেখিম বুলি কল্পনা
কৰিছিলোঁ। তেনেদৰে লেখা হৈ ছুটিল। কত অলেখ
গাঁও, অজস্র পৰিৱালৰ কিমান অগণন মাহুহে যে শিল্পী
জনাক জানে, অন্তৰেৰে ভাল পায়, ঐচ্ছা কৰে। তেনে
প্ৰত্যেকৰে ওচৰলৈ গৈ লেছেবি বুটলি লেখিবলৈ
যোৱাহেঁতেন যোৰ এই জনমত লেখাই নহলহেঁতেন।
গতিকে বহু সময়ত মনে সজা ঘটনাৰ আশ্ৰয় লব
লগীয়াত পৰিছে। উপভাস লেখিছে। যেতিয়া য'তেই
অসুবিধাত পৰিছে। তাতেই স্বাধীনতা লৈছে। শিল্পী-
জনাব কি হ'ল কব নোৱাৰোঁ, কিন্তু কিতাপখনৰ
আদিৰ পৰা অন্ত্যৈকে নিৰপেক্ষভাৱে কাহিনীবোৰ
উপস্থাপন কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে। ভেঙৰ প্ৰতি যোৰ
গভীৰ দৃষ্টিতাই মাকতে কববাত হয়তো বিশ্বাসভংগও
নকৰাকৈ থকা নাই। তাৰ বাবে নিশ্চয় মই কৃত্যব পাৰ।

কিডাপখনৰ বাবে সৰল গোটোৱাৰ সময়ত যট যানে
ওচৰ চাপিছিলোঁ, তেৱে আন্তৰিকতাৰে সহায় কৰি-
ছিল। আটাইৰে কথা যোৰ এতিয়া মনত পৰা নাট,
পৰাটো সজুৱা নহয়। যাজ বাতাৰ হৃদয়তম বন্ধু
গোপাল দাস, বন্তি স্বৰ্গিয়ারী, অৰবিন্দ ঘোষ, কমল
নাৰায়ণ চৌধুৰী, ধৰ্ম স্বৰ্গিয়ারী, গোবিন্দ কলিতা,
কমলা মজুমদাৰ, হৰিদাস ডেকা, শৈলেন বৈধি, চন্দ্ৰ
ডেকা প্রমুখ্যে জনসিহ্নকৰ কথা যোৰ মনলৈ আহিছে।
নিৰুপমা দেৱী, অৰুণমা ভট্ট, অনিল চৌধুৰী, কনক
সেন ডেকা, খগেন বৰবৰুৱা, ডিলক হাজৰিকা এনেদৰে
আৰু বহুতম পৰা সহায় পাইছিলোঁ।

অলৈ গ'লে যাওতে নিজৰ পাড়ীৰে বিভিন্ন সময়ত যোক
সহায় কৰিছিল শ্রীমান যথেষ্ট ডেকা আৰু মহাবোৰ
ডেকাই।

যোৰ শিল্পী বন্ধু বেণু কিষ্কৰ সন্ধিয়া সহযোগৰ প্ৰমাণ
কিডাপখন দেখিলেই পাব। বেটুপাত তেখেতৰে অঁকা।

এইবাৰ দ্বিতীয় প্ৰকাশৰ বেটুপাত আঁকিছে শ্ৰীহৰকুমাৰ
ডেকাই। তেখেতলৈ মই আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনালোঁ।
প্ৰথম প্ৰকাশৰ কিতাপ কেতিয়াবাই শেষ হৈছিল নেনো।
টিছৰ চন্দ্ৰ প্ৰকাশনৰ গৰাকী শ্ৰীৰাজেন্দ্ৰ মোহান শৰ্মাই
সেয়ে দ্বিতীয় প্ৰকাশৰ দায়িত্ব হাতত ললে। তেখেতৰ
আগ্ৰহত মই অভিভূত হৈছোঁ। আৰু মই অনুভব
কৰিছোঁ যে, বিপ্লবী শিল্পী বাঙাল প্ৰতি তেখেতৰ
শ্ৰদ্ধা অতিশয় গভীৰ। তেখেতলৈ মই আন্তৰিক
ধন্যবাদৰ শব্দই আগবঢ়ালোঁ।

মেদিনী চৌধুৰী

১১২৮৬

আনদিনাখনৰ দৰেই বেলআলিটোতে সি বহি ললেহি। তাৰ পিচপিনে বিলৰ দাঁতিৰ পথাৰখন জুপুকা মাৰি অ'ত তত বহি থকা বগলীজাকেৰে চ'তমহীয়া শিমলুতলৰ বহল বাহনি এডৰা যেন দেখা গৈছিল। কাষতে পানী জিৱেলিত কোঢ়াল কৰি ঘাহ কাটি থকা ঘোঁৰাআলাকেইটাকো বগলীজাকে ভয় কৰা নাছিল।

সি অৱশ্যে সেইবোৰলৈ মন কৰা নাছিল। তাৰ মন ভাবাক্ৰান্ত হৈ পৰিছিল নানান চুষ্টিস্থাবে। হেমন্তৰ স্নিগ্ধ ব'দজাকৰ আমেজকো সি পাহৰি গৈছিল সেই মুহূৰ্ত্তত। সি তন্ময় হৈ আছিল অনুপমাৰ কথাৰে ভাৰি।

আনদিনাৰ দৰে হোৱাহলে সিহঁতৰ জুপুৰীটোৰ পদূলিমুখৰ বহল শিলচটাতে কিবাকিবি ইটো সিটো কৰাব অজুহাতত অনুপমাই তাৰ বাবেই আগ্ৰহেৰে বাট চাই থাকিলহেতেন। মাজে মাজে তাৰ চকুৱে চকুৱে পৰিলে অৰ্ধবহ হাঁহি মাৰি সোনকালে উভতি যাবলৈ বুলি হাত বাউল দি মাতিলেহেতেন তাক। আজি কিন্তু তাইক সি এবাৰো পদূলি মুখলৈ অহা দেখা নাই। তালৈ চোৱাটো দূৰৰ কথা।